

Charwick-Koniingovy dopisy

Knihy IV

8. Úsvitníku 412 třetího věku
Amiglith, Letní ostrovy

Můj drahý příteli, lorde Gemyne,

jsem nucen Tě požádat o prominutí, že jsem se s Tebou nesetkal v paláci osobně, jsem však zaneprázdněn zcela neodkladnou, tragickou záležitostí. Vstupní bránu i dveře jsem nechal odemčené, a pokud nyní čteš tyto řádky, znamená to, že už ses dostal přinejmenším do předpokoje východního ateliéru. Možná už ses po sídle prošel, než jsi zamířil sem, a viděl jsi některé z jeho předností: sedmero fontán z bělostného a rudého mramoru, zrcadlové jezírko, nejrůznější hájky, kolonády a pentagonální ornamenty. Myslím, že jsi zatím nebyl ani v komnatách ve druhém patře, ani v západním křídle, protože to bys nejprve musel projít přes tuto místnost a dopis bys našel. Ale věř mi, jsou vsutku nádherné, s půvabnými balustrádami, točitými schodišti, důvěrnými salony a ložnicemi hodnými Tvého vytříbeného vkusu.

Cena za toto sídlo je samozřejmě poněkud přemrštěná, ale pro člověka, jako jsi Ty, který vyhledává jen to nejlepší, je to vila, kterou si prostě nemůžeš nechat ujít. Při příjezdu už sis pravděpodobně všiml několika menších budov u brány, které se výborně hodí jako strážnice. Víím, jak velmi dbáš o bezpečnost.

Zajisté je Ti známo, že jsem velmi hamižný člověk, a nic bych si nepřál víc, než abych tu dnes mohl být s Tebou, provést Tě po celém sídle, úslužně Tě oblbovat spoustou řečí a shrábnout tučnou provizi z prodejní ceny, až si tento úžasný palác koupíš, o čemž ani v nejmenším nepochybuji. Na problém, který způsobil moji neomluvitelnou absenci zde, jsem narazil krátce po příjezdu, když jsem zařizoval, aby vilu pořádně uklidili, než si ji přijdeš prohlédnout. Jistý Koniing se ke mně nepozorovaně připlížil zezadu a popadl mě za krk. Levou rukou mi zacpal nos a pusu a pravou rukou mě přidusil, rozdrtil mi krk na měkkém, nechráněném místě hned pod štítnou chrupavkou a během několika krátkých, ale velmi bolestivých minut mě celkem účinně uškrtl.

Momentálně jsem zahrabaný v hromadě listů na severním parteru se sochami, kousek od toho jedinečného sousoší, které má představovat Trinimekovu transformaci. Nemělo by jim trvat dlouho, než mě najdou: u nás v bance mě určitě brzy začne někdo postrádat. Koniing mě mohl zahrabat hlouběji, ale chtěl být připravený, až dorazí jeho starý kamarád a spolupracovník Charwick.

Teď bys možná měl na chvíli přestat číst, lorde Gemyne. Když se rohlédneš po tomto předpokoji, uvidíš spoustu dveří. Ty velké, kterými jsi přišel ze zahrady, jsou teď za tebou zamčené, a jelikož se v sídle nevyznáš, neradil bych Ti, abys zkoušel utéct některou chodbou, protože by Tě mohla snadno přivést do slepé uličky. Kdepak. Radši čti dál, ať se dozvíš, oč tu jde.

Zdá se, že se Koniing domluvil se svým přítelem Charwickem, že se společně pokusí získat Azuřinu hvězdu. Pokud jim bylo známo, vlastnil ji nějaký Hadwaf Neitwyr, chlápek, který vyvolal samotnou Azuru, aby od ní artefakt získal. Jelikož Neitwyr původně pocházel z Vysoké skály, Charwick se ho vypravil hledat tam a jeho partner zatím pátral v Morrowindu. O postupu svého pátrání se měli navzájem informovat v dopisech, které měl doručit kurýr.

Charwick v prvním dopise uvedl, že se mu podařilo zjistit, že má Neitwyr tajemného patrona jménem Baliasir. Přišel na to na hřbitově podle náhrobního kamene Neitwyrovy sestry Peryry a vyptal se prý lykantropního hrobníka. Koniing mu na to odepsal, že o žádném Baliasirovi nezjistil nic, ale že je přesvědčen o tom, že když Neitwyr získal Azuřinu hvězdu, vrátil se i s Peryrou zpátky do Vysoké skály. Charwickův poslední dopis byl psán na smrtelném loži, neboť utrpěl smrtelná zranění v boji s Baliasirem, což zřejmě byl nějaký vyšší daedra s význačným postavením.

Koniing pro svého přítele truchlil a vydal se přes celou říši do Mezicestí, aby vyjádřil upřímnou soustrast paní Chřástalové, u které jeho přítel Charwick bydlel. Po krátkém vyšetřování však Koniing zjistil, že tato dáma náhle velmi spěšně opustila město. Děkala prý zde společnost hostu jménem Charwick, a ten údajně zemřel, i když mrtvolu nikdo na vlastní oči neviděl. Rozhodně loni 13. Sklízničku neposlala pro žádné léčitele a žádní do jejího domu nevstoupili. A nikdo v celém Mezicestí, stejně jako v Tel Aruhnu, v životě neslyšel o žádném Baliasirovi.

Chudák Koniing si najednou nebyl ničím jist. Sledoval svého bývalého partnera zpět do Boriane a Ponuré Polnosti, ale ukázalo se, že hrobka Neitwyrovy rodiny není tam, ale v jednom malém městečku v baronství Dwynnen. Lykantropní

hrobník tam opravdu byl, ale naštěstí byl zrovna v lidské podobě. Když se ho Koniing zeptal (jednoduchou metodou přiškrtit, pustit, přiškrtit, pustit), řekl mu hrobník stejný příběh, který před mnoha měsíci vyprávěl Charwickovi.

Hadwaf a Peryra Neitwyrovi se vrátili do Dwynnenu, chtěli se tu usadit a věnovat se řemeslu. Vzhledem k tomu, že k nabití Aзуřiny hvězdy je zapotřebí mocné duševní energie, usmysleli si, že začnou od něčeho jednoduššího a polapí nejprve duši vlkodlaka, o kterém věděli, že straší na rodinném hřbitově. Ke své smůle si zkusili ukousnout příliš velké sousto. Když chudák hrobník nabyl dalšího dne lidskou podobu, zjistil, že leží vedle rozervaných, zkrvavených těl sourozenců Neitwyrových. Byl nervózní a pořádně vyděšený, ale těla i se vším jejich majetkem přesto řádně uložil do rodinné hrobky Neitwyrových. Když přišel Charwick, sourozenci tam stále leželi a Aзуřina hvězda také.

Koniingovi to začalo být jasné. Dopisy, které dostal od Charwicka, byly vymyšlené a měly zajistit, aby už se do celé věci nepletl. Nebylo pochyb o tom, že Charwick s pomocí své nové partnerky, paní Chřástalové, rozšířil různé řeči včetně tvrzení, že zemřel, aby Koniinga oklamal a odradil ho od pátrání po Aзуřině hvězdě. O povaze jeho přátelství to vypovídalo poměrně smutnou věc, čemuž bylo potřeba neprodleně zjednat nápravu.

Trvalo to skoro šest měsíců, než Koniing svého bývalého partnera vypátral. Charwick a paní Chřástalová využili sílu Aзуřiny hvězdy a získali velkou moc a bohatství. Vytvořili si řadu falešných totožností a cestovali po Vysoké skále a Skyrimu, pak zamířili do Valenského lesa a na Letní ostrovy. Hvězda jim samozřejmě někde cestou tajemně zmizela, jak už mívají slavné daedrické artefakty ve zvyku. I tak ale oba měli stále spoustu peněz, zato s jejich láskou to šlo od desíti k pěti. Když dorazili do Alinoru, rozešli se.

Dalo by se předpokládat, že jelikož byli pospolu celé měsíce, Charwick určitě někdy vyprávěl paní Chřástalové o Koniingovi. Rád bych si myslel, že se ten párek hrdliček tuze nasmál příběhům o mýtickém, nebezpečném Baliasirovi, které si pro něj vymysleli. Charwick však své bývalé lásce zjevně nikdy moc přesně nepopsal, jak jeho přítel vypadá, protože když se paní Chřástalová (pod jménem hraběnka Zyliana) s Koniingem setkala, neměla nejmenší tušení, s kým jedná. Proto ji značně překvapilo, když ji začal škrtit a dožadoval se informací o jejím bývalém miláčkovi.

Než zemřela, prozradila Koniingovi Charwickovo nové jméno a titul, a také kde si hodlá koupit nové sídlo. Řekla mu dokonce i o mně. Ve srovnání s tím, jaké klíčky a háčky musel rozlousknout za poslední měsíce při pátrání, pro něj nebylo nijak těžké zjistit, který palác hodlá Charwick koupit a kdy se má dostavit na prohlídku. Pak jednoduše stačilo, aby přišel o něco dříve, odstranil mne a počkal.

Zde jsem bohužel nucen svůj příběh ukončit. Těším se však na velmi brzkou shledanou.

S úctou,

Syrix Goinithi,
bývalý realitní makléř

P.S.: Charwicku -- Teď se můžeš ohlédnout, ale nemusíš. Je to na Tobě. Tvůj přítel Koniing.